

<i>Лотоцький Ігор, Пірожков Володимир, Демків Андрій, Данилюк Микола</i> ТУРИЗМ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ РУХОВОЇ АКТИВНОСТІ КУРСАНТІВ ВВНЗ.....	57
--	----

<i>Сіренко Романа, Сіренко Юрій</i> МОДЕЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗМАГАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПЛАВЦІВ-СПРИНТЕРІВ.....	58
---	----

<i>Семенова Ольга, Єна Максим, Афонін Вячеслав</i> ВИКОРИСТАННЯ СПОРТИВНИХ ІГОР ЯК ЗАСОБУ ОЗДОРОВЧОЇ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ОСІБ СЕРЕДНЬОГО ТА СТАРШОГО ВІКУ.....	59
--	----

<i>Пилипчак Іван, Лойко Орест, Лесько Орест</i> РОЗВИТОК ФУНКЦІОНАЛЬНОГО БАГАТОБОРСТВА (КРОСФІТУ) СЕРЕД ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	60
--	----

<i>Ярошик Марта, Ярошик Марія</i> ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ СПОРТИВНИХ МАЙДАНЧИКІВ МІСТА ЛЬВОВА.....	61
--	----

<i>Herbert Jaroslaw, Świder Paweł, Mazek Diana, Łoś Karolina, Łoboda Dominik</i> SPORT-TOURISM ACTIVITY OF STUDENTS IN FACULTY OF PHYSICAL EDUCATION OF UNIVERSITY OF RZESZÓW.....	62
--	----

НАПРЯМ 3 ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІ ЗАСАДИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

<i>Зарева Юлія, Шукатка Оксана</i> СВІТОГЛЯДНІ ОСНОВИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА СПОРТУ.....	71
---	----

<i>Мелех Роман, Гаврилюк Валерія, Мудра Віра, Горлова Лариса</i> ІСТОРІЯ СПОРТИВНИХ ТОВАРИСТВ РАДЯНСЬКОГО ЛЬВОВА.....	73
--	----

<i>Хомішин Вікторія, Шкадар Тетяна</i> ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ МОЛОДІЖНОГО ТУРИЗМУ.....	77
--	----

<i>Зеленюк Оксана, Левицька Владислава, Козик Дарина</i> СИСТЕМА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ ЛІКАРЯ АНОХІНА	78 ✓
--	------

<i>Зеленюк Оксана, Чекмарьова Валентина, Садурська Єлизавета</i> КИЇВСЬКА ОЛІМПІАДА 1913 РОКУ – УРОКИ ІСТОРІЇ.....	79 ✓
---	------

<i>Зеленюк Оксана, Чекмарьова Валентина, Шимчук Даяна</i> ОЛЕКСАНДР КОСТЯНТИНОВИЧ АНОХІН – УНІВЕРСАЛЬНА ЛЮДИНА, ВЗІРЕЦЬ ГАРМОНІЇ ДУШІ ТА ТІЛА.....	80 ✓
--	------

<i>Семен Богдан, Лапуць Ярослав, Зань Роман, Фостяк Ігор</i> ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СПОРТИВНОГО ПЛАВАННЯ.....	81
--	----

У студентські роки захоплювався сокольською гімнастикою, важкою атлетикою, фехтуванням, гирьовим спортом, боксом і французькою боротьбою; почав цікавитися питаннями здоров'я молоді, фізичним вихованням, скаутським рухом, залученням жінок до фізичної культури і спорту; опублікував перші статті щодо гігієни та систем тренувань.

Цікаво, що в цей же час О. Анохін підробляв ад'ютантом відомого власника київського цирку, спортсмена-аристократа Петра Крутікова та був репетитором його дітей і тілоохоронцем дружини.

Лікар Анохін вважав, що фізичне виховання молоді повинно бути гігієнічним, мати практичне спрямування, національним та індивідуальним.

У свою систему, що ґрунтувалася на визнанні здоров'я, як важливої для кожної людини загальноновизнаної цінності, – Анохіним було включено наступні види вправ: 1) стояння, сидіння, повзання, ходьба, біг; 2) стрибання; 3) лазіння; 4) метання та стрільба; 5) перенесення ваги; 6) боротьба (боксі); 7) ігри; 8) танці; 9) плавання; 10) верхова їзда.

Олександр Анохін був переконаний, що засобами фізичної культури і спорту можна не тільки розвивати рухові якості, але й прищеплювати любов до Батьківщини, навчати почуттю прекрасного, виховно впливати у колективі, наполегливості у досягненні поставленої мети, виконанню із мінімальними енерговитратами максимального обсягу фізичної праці тощо.

Велике значення у його системі мали екскурсії та прогулянки на свіжому повітрі, вивчення елементів народних танців, навчання плаванню, прикладні вміння та навички тощо.

На його думку, тільки гармонійне поєднання громадянсько-патріотичного, трудового, естетичного та фізичного виховання у національній педагогіці, дозволяло повноцінно та професійно готувати молодь до активної творчої самореалізації.

Висновок.

Система гармонійного та національно спрямованого фізичного виховання української молоді О.А. Анохіна є важливим об'єктом його науково-педагогічної спадщини, що не втрачає актуальності у сучасному контексті педагогіки.

КИЇВСЬКА ОЛІМПІАДА 1913 РОКУ – УРОКИ ІСТОРІЇ

Зеленюк Оксана, Чекурякова Валентина, Садурська Єлизавета

Київський університет імені Бориса Грінченка

Актуальність. Розвиток історії олімпізму в Україні тісно пов'язаний із новітньою світовою олімпійською історією, серед фундаторів якого були наші видатні співвітчизники Бутовський О.Д., Восейков В.М. та інші.

Вивчення історичного досвіду організації та проведення спортивних заходів світового рівня є надзвичайно важливим і корисним для розбудови сучасного олімпійського руху на теренах України.

Метою нашої наукової розвідки було вивчення історичного досвіду організації Київської олімпіади 1913 р. як зразку для проведення сучасних міжнародних спортивних заходів на теренах України.

Результати дослідження та їхнє обговорення. Наше дослідження присвячене історії Київської олімпіади 1913 р., що стала яскравим дебютом спроможності української спортивної спільноти провести перший масовий багатоденний фізкультурний захід у Російській імперії.

Ця Олімпіада була організована за зразком міжнародних олімпійських ігор і передбачала проведення змагань із легкої та важкої атлетики, плавання, боротьби гімнастики, стрільби, кінного спорту, футболу, фехтування, вело-мотоперегонів тощо.

Її учасниками стали понад 600 представників спортивних організацій із усієї Імперії та офіцери гімнастично-фехтувальних шкіл Петербурзького, Варшавського і Київського

військових округів. Усі зареєстровані учасники отримали спеціальні жетони, що дозволяли безкоштовно відвідувати усі місця змагань.

Організацією Олімпіади займався Київський олімпійський комітет, головою якого було обрано нашого видатного співвітчизника Олександра Костянтиновича Анохіна (1882–1920 р.р.), її офіційним органом став журнал “Красота и сила”.

Для Ігор спеціально було облаштовано стадіон “Спортивное поле”, – першу в Імперії стаціонарну спортивну споруду, пристосовану для змагань із легкої атлетики, футболу, велосипедних перегонів.

Зазначимо, що у день відкриття Олімпіади звільнили від навчальних занять київських гімназистів і студентів та дозволили їм безкоштовно відвідувати змагання, при цьому волонтери з їхнього числа допомагали забезпечувати порядок на трибунах.

Упродовж цих Ігор було встановлено 8 всеросійських і один світовий рекорди.

Переможці змагань із окремих видів спорту були нагороджені 18 цінними призами, головний із яких вибороли легкоатлети петербурзького гуртка любителів спорту, а київський гурток “Спорт” було нагороджено за найбільшу кількість перемог.

Поряд із чоловіками активно змагалися жінки. Саме киянка Н. Попова стала чемпіонкою Київської олімпіади зі світовим рекордом у бігу на 100 метрів (13,1 с).

Серед найпочесніших трофеїв, що вручалися переможцям Київської олімпіади була іменна нагорода доктора Олександра Анохіна.

Висновок. Високий рівень організації Київської олімпіади, значний суспільний резонанс цього масштабного фізкультурного заходу та видатні спортивні досягнення атлетів засвідчили здатність української спортивної спільноти успішно проводити масштабні змагання та дали поштовх для заохочення населення до спорту як соціально-культурного явища.

ОЛЕКСАНДР КОСТЯНТИНОВИЧ АНОХІН – УНІВЕРСАЛЬНА ЛЮДИНА, ВЗІРЕЦЬ ГАРМОНІЇ ДУШІ ТА ТІЛА

Зеленюк Оксана, Чекмарьова Валентина, Шимчук Даяна

Київський університет імені Бориса Грінченка

Актуальність. Початок ХХ століття в Україні та Києві, зокрема, виділяється значними здобутками у розвитку фізичної культури і спорту, педагогічної науки, медицини, журналістики, скаутського руху, що тісно пов'язані з ім'ям Олександра Костянтиновича Анохіна (1882–1920 р.р.).

Вивчення його життєвого шляху та наукової спадщини є яскравим прикладом втілення ідеалів гармонії духу й тіла, різносторонніх інтересів, поєднання умінь і знань, спрямованих на суспільне благо.

Метою дослідження було вивчення біографії та науково-педагогічного доробку О.К. Анохіна.

Результати дослідження. У цьому році виповнюється 135 років із дня народження нашого видатного земляка – Олександра Костянтиновича Анохіна, який був людиною дуже різнобічною: лікарем-невропатологом й ортопедом; спортивним журналістом та пропагандистом тілесного виховання.

Він є автором низки видань щодо фізичного виховання та зміцнення здоров'я учнівської молоді, олімпійського та скаутського руху, а також художньої повісті “Атлет”.

З його ім'ям пов'язана організація студентського спортивного гуртка при Університеті святого Володимира та Київського товариства «Спорт».

Анохін був засновником і активним керівником скаутської організації, ініціатором та головою олімпійського комітету першої Київської олімпіади, викладачем гімнастики